

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W ŁODZI**

z dnia 2016 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy aleja Władysława Bartoszewskiego.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1. Ulicy bez nazwy, posiadającej projektowe oznaczenie jako Trasa Górna, zlokalizowanej w obrębie G-11 na działkach o numerach: 49/33, 64/30, 64/31, 64/32, 65/10, 65/11, 65/12, 65/13, 65/14, 75/5, 76/2, 78/1, 79/1, 81/1, 82, 83, 84, 85, 86/1, 190/21, 190/23, 225/3, 225/13, 226/5, 226/7, 234/2, 234/11, 234/12, 234/17 oraz na częściach działek o numerach: 64/44, 64/46, 64/48, 66/19, 71/1, 72/1, 80, 87/10, 87/8, 88/8, 234/7, 234/9, 235/2; w obrębie G-25 na działkach o numerach: 2/2, 2/3, 5/1, 8/13, 41, 42/1, 66/25, 66/26, 66/55, 66/57, 96/1, 98/12, 98/13, 98/6, 151/11, 151/3, 349/6, 352/12 oraz na częściach działek o numerach: 7/2, 8/14, 9/2, 39/4, 40, 43/1, 44/1, 45/2, 66/101, 66/2, 66/58, 66/82, 66/99, 94, 95, 96/2, 96/3, 98/11, 98/16, 98/17, 98/19, 98/21, 98/3, 98/5, 99/18, 148/6, 151/12, 294/18, 294/23, 294/25, 301/12, 301/14, 346/58, 352/11, 352/20; w obrębie G-43 na działkach o numerach: 8/6, 30/6, 31/6, 46/4, 46/35, 46/37, 85/6, 94/3, 161, 177, 201/1, 201/2, 226/1, 258, 269, 278, 279/1, 282/1, 283/3, 295/1, 296, 332/7, 336/3, 354/10, 354/3, 354/4, 357/24, 359/10, 359/24, 425/3, 427/20, 427/41, 427/48, 427/70, 427/71, 428/32, 428/34, 428/36, 428/38 oraz na częściach działek o numerach: 8/11, 8/12, 10/3, 12/10, 12/6, 14/2, 15/8, 29, 30/13, 31/5, 31/7, 31/35, 41/1, 42/13, 42/14, 46/3, 63/8, 66/11, 72/8, 95/2, 106/14, 120, 121/3, 134, 135/4, 150/13, 150/6, 160/3, 162, 176, 178/3, 191/5, 200/11, 200/7, 202, 228/3, 245/13, 257, 259, 268, 270, 276/1, 277/3, 277/5, 279/3, 282/3, 283/8, 287/3, 287/5, 297/2, 303/10, 304/2, 307/17, 308/13, 308/4, 337/2, 337/3, 347/4, 353/8, 354/8, 357/4, 359/22, 361/23, 361/29, 361/31, 362/15, 362/9, 363/10, 415/9, 415/10, 426/2, 427/50, 427/69, 427/144, 427/146, 428/30; w obrębie G-44 na działkach numer: 431/11, 431/12, 437/4, 437/6, 437/7, 438/3, 439/3, 440, 441, 443/6, 443/7 oraz na częściach działek o numerach: 431/15, 431/17, 436/4, 443/4, położonej pomiędzy ulicami Pabianicką i Rzgowską nadać nazwę: „aleja Władysława Bartoszewskiego”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Łodzi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Łodzi

Tomasz KACPRZAK

Projektodawcą są radni Klubu

Platformy Obywatelskiej:

Tomasz Kacprzak

Adam Wieczorek

Tomasz Kacprzak
Adam Wieczorek

RADCA PRAWNY
dr Marlena Sakowska-Baryła
dr Marlena Sakowska-Baryła
Łd/M-1464
23.08.2016r.

UZASADNIENIE

Władysław Bartoszewski urodził się 19 lutego 1922 r. w Warszawie. Uczestniczył w cywilnej obronie stolicy we wrześniu 1939 r. Jesienią 1940 r. został zatrzymany w łapanie na Żoliborzu i wysłany do obozu koncentracyjnego Auchwitz – Birkenau (nr obozowy 4427). 8 kwietnia 1941 r. zwolniony dzięki staraniom Polskiego Czerwonego Krzyża. Po odzyskaniu wolności włączył się w działalność konspiracyjną. Współpracował ze Związkiem Walki Zbrojnej oraz Frontem Odrodzenia Polski. W sierpniu 1942 r. został żołnierzem Armii Krajowej. Pracował w Biurze Informacji i Propagandy Komendy Głównej AK pod pseudonimem „Teofil”. Od jesieni 1942 r. zaangażowany w działalność Rady Pomocy Żydom „Żegota”. Uczestniczył w Powstaniu Warszawskim, podczas którego redagował „Wiadomości z Miasta i Wiadomości Radiowe”. W uznaniu zasług otrzymał wówczas awans na podporucznika, Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami oraz Krzyż Walecznych. Po upadku powstania wciąż działał w AK, a po jej likwidacji w organizacji „Nie”.

W 1946 r. wstąpił do PSL Stanisława Mikołajczyka. 15 listopada 1946 r. został aresztowany pod zarzutem szpiegostwa i osadzony w więzieniu. Zwolniony wiosną 1948 r., ponownie aresztowany 14 grudnia 1949 r. i skazany na osiem lat więzienia. W sierpniu 1954 r. ze względu na zły stan zdrowia zwolniony na roczną przerwę w odbywaniu kary. Po odzyskaniu wolności zajął się działalnością publicystyczną, pisał do tygodnika „Stolica” oraz „Tygodnika Powszechnego”. W kwietniu 1963 r. za pomoc udzielaną Żydom podczas II wojny światowej został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Przez kilka kolejnych miesięcy przebywał w Izraelu, gdzie w imieniu Rady Pomocy Żydom „Żegota” odebrał dyplom Sprawiedliwy wśród narodów świata. Trzy lata później został uhonorowany medalem.

W listopadzie 1963 r. nawiązał współpracę z Radiem Wolna Europa. W ciągu kilku kolejnych lat wiele podróżował po krajach Europy Zachodniej, USA i Izraelu, gdzie nawiązywał kontakty z przedstawicielami polskiej emigracji. W związku z działalnością opozycyjną na okres czterech lat (1970 – 1974) został objęty zakazem druku na terenie PRL. W latach 1973 - 1985 wykładał historię najnowszą w I Katedrze Historii Nowożytnej Polski na Wydziale Nauk Humanistycznych KUL.

Po wprowadzeniu stanu wojennego został internowany, jako jeden z założycieli Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania przy Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Początkowo przebywał w areszcie w Białogórze, a następnie w ośrodku internowania w Jaworzu na poligonie drawskim. Dzięki wsparciu krajowego i zagranicznego środowiska intelektualistów został zwolniony wiosną 1982 r.

W lipcu 1982 r. wszedł w skład redakcji „Tygodnika Powszechnego”. Kolejne lata to szereg wjazdów do RFN, gdzie wykładał na uniwersytetach w Monachium i Eichstätt. Od Rządu Bawarii otrzymał wówczas tytuł naukowy profesora.

Po 1989 r. oddał Polsce nieocenione usługi jako wytrawny dyplomata. W latach 1990 – 1995 pełnił funkcję ambasadora RP w Austrii. Dwukrotnie był też ministrem spraw zagranicznych (od III do XII 1995 r. oraz od VI 2000 r. do X 2001 r.). W latach 1997 – 2001 sprawował mandat senatora RP IV kadencji. 20 listopada 2007 r. został mianowany sekretarzem stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz pełnomocnikiem Prezesa Rady Ministrów ds. relacji międzynarodowych.

Bogata twórczość piśmiennicza profesora Bartoszewskiego obejmuje ok. 40 książek i blisko 1500 artykułów, publikowanych w kilku językach. Dotyczy ona przede wszystkim zagadnień związanych z historią najnowszą (Powstanie Warszawskie, pomoc Żydom podczas okupacji niemieckiej) oraz dyplomacją.

Za wybitne zasługi, których świadectwem pozostaje niezwykle bogaty życiorys, profesor

Władysław Bartoszewski został uhonorowany dziesiątkami nagród i odznaczeń. Do najważniejszych należą: Order Orła Białego (1995), Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (nadany przez prezydenta RP na wychodźstwie, Edwarda Raczyńskiego w 1986 r.), Krzyż Orderu Zasługi RFN, papieski Order św. Grzegorza Wielkiego, Wielki Krzyż Zakonu Rycerskiego i Szpitalnego św. Łazarza z Jerozolimy, Wielki Krzyż estońskiego orderu Krzyża Ziemi Maryjnej oraz austriacki Krzyż Honorowy za Naukę i Sztukę I klasy.

Władysław Bartoszewski jest ponadto doktorem honoris causa ośmiu uczelni (PUNO w Londynie, Hebrew College w Baltimore, Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Filipa w Marburgu, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Gdańskiego, KUL oraz Uniwersytetu Opolskiego), a także honorowym obywatelem: Państwa Izrael, Dolnego Śląska oraz Warszawy, Gdyni, Wrocławia, Gdańska, Szczecina i Sopotu.

Zmarł w Warszawie 24 kwietnia 2015 r.

Adam Wierzonka